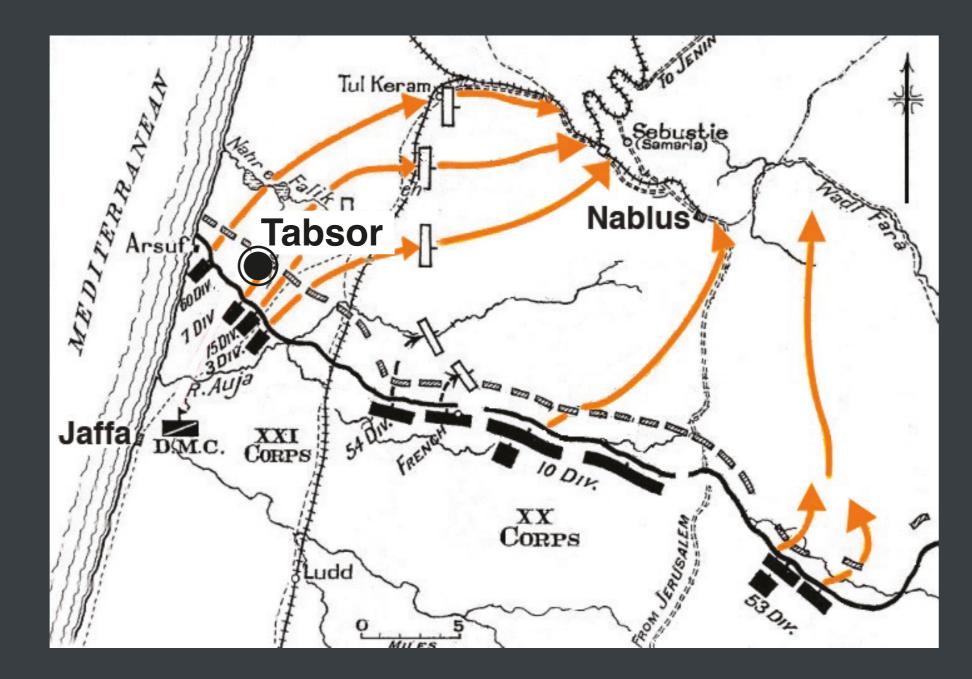
The Battle of Sharon – September 19-20, 1918

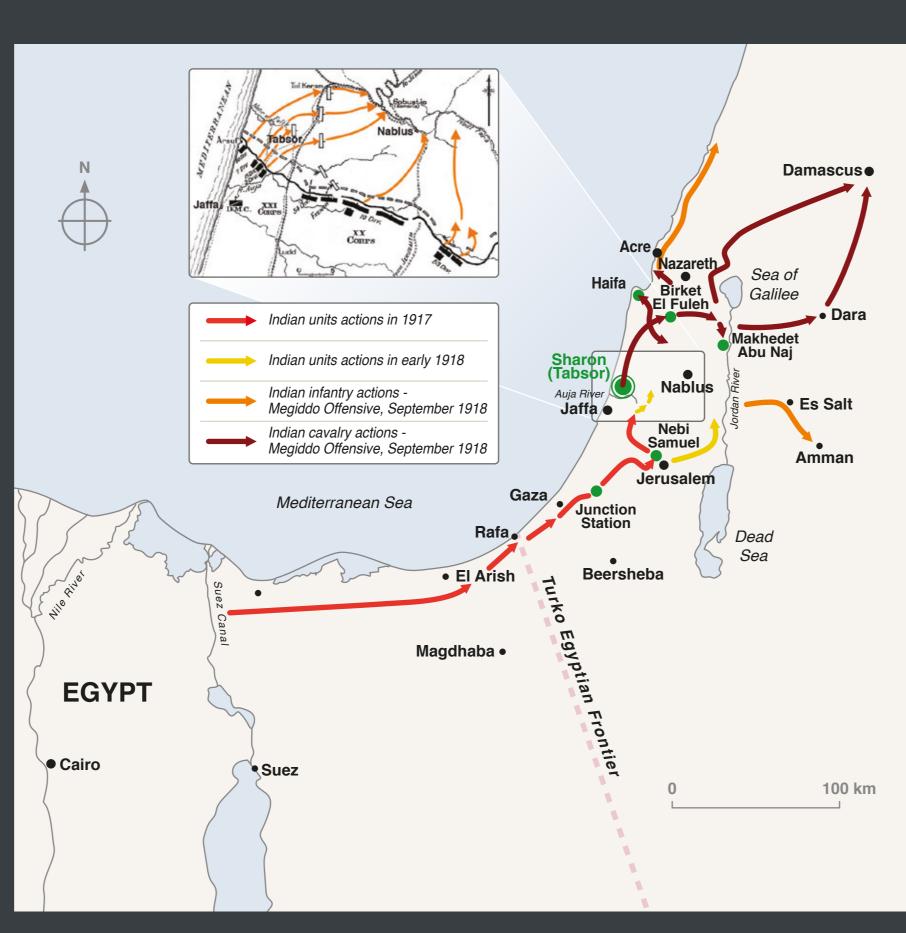
During World War I (1914-1918), over 150,000 Indian soldiers took part in military action in the Middle East – in Sinai, the Holy Land and Syria. Indian cavalry, infantry, artillery, engineering and medical units were part of the Egyptian Expeditionary Force (EEF) and by the time the EEF launched its final offensive against the Ottomans in 1918, the majority of its strength comprised Indian soldiers. More than 74,000 Indian soldiers laid down their lives during World War I, including over 4,000 in this region. In Israel, memorials to Indian soldiers exist at Haifa, Jerusalem and Ramle.

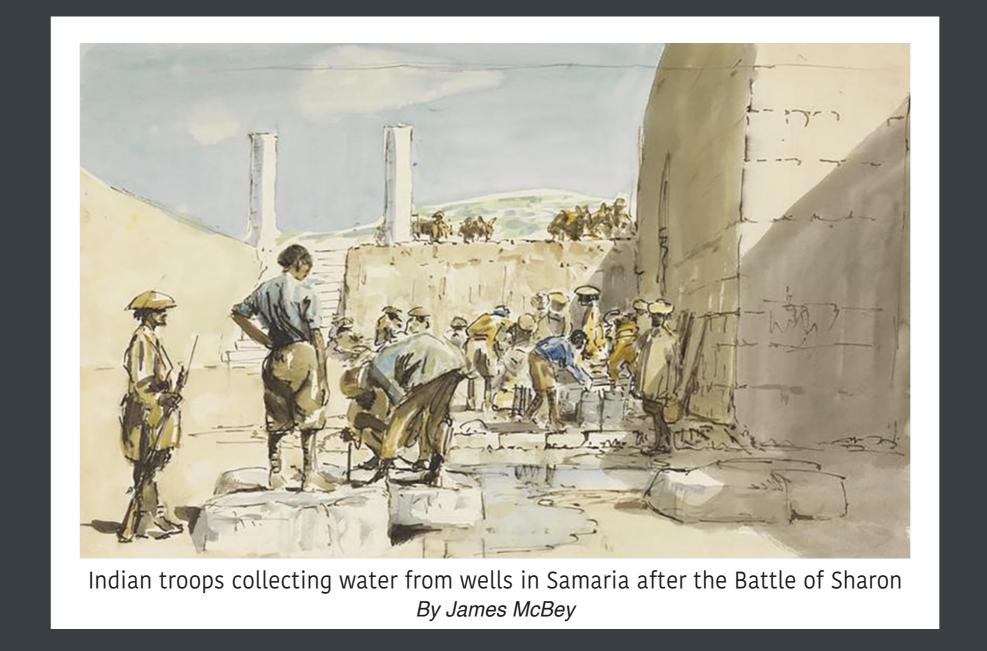
During 1918, the Ottomans and their allies established a formidable fortification system across the Sharon, centered on Tabsor (Khirbet Azzun), where we stand. On September 19, 1918, the EEF launched a decisive offensive on the Ottomans, later named 'The Battles of Megiddo'. After a short and intense bombardment, five infantry divisions, which included about forty Indian battalions, stormed the Ottoman lines. After clearing the Sharon from the Ottoman defenders, thereby allowing for the northern advance of the EEF's mounted forces, they wheeled eastwards, forcing the Ottoman forces into the Samaria mountains. The Tabsor defences and village were attacked at the first stage of the advance and were captured by two battalions comprising Indian soldiers from the 234 Brigade which belonged to EEF's 75th Division.

India Trail in the Holy Land

The India Trail in the Holy Land project commemorates the 75th anniversary of India's independence and honors the Indian military units which participated in World War I in this region. These units from the Indian-British Army played a vital role in the decisive victory achieved in this campaign. The Indian units fought in dozens of actions of which six were chosen to commemorate India's contribution to the military campaign in the Holy Land: Junction Station, Nebi Samwil (Samuel), Sharon (Tabsor), Birket El Fuleh, Haifa and Makhadet Abu-Naj (Jordan River crossing).

קרב השרון - 20–19 בספטמבר, 1918

במהלך מלחמת העולם הראשונה (1914–1918) השתתפו מעל 150,000 חיילים הודים בפעילות הצבאית במזרח התיכון: בסיני, ארץ הקודש וסוריה. יחידות פרשים, רגלים, ארטילריה, הנדסה ורפואה הודיות היו חלק מ-'חיל המשלוח המצרי' (EEF) ולקראת המתקפה הסופית של ה-EEF נגד העות'מאנים ב-1918, היוו החיילים ההודים את מרבית הכוח. יותר מ-74,000 חיילים הודים נפלו במהלך מלחה"ע ה-I, מתוכם למעלה מ-4,000 באזורנו. בישראל קיימות אנדרטאות לזכר החיילים ההודים בחיפה, ירושלים ורמלה.

במהלך 1918 הקימו העות'מאנים ובעלי בריתם מערכת ביצורים אימתנית לרוחב השרון ובמרכזה ניצבה טבסור (חרבת עזון), במקום בו אנו עומדים. ב-19 בספטמבר 1918 פתח ה-EEF במתקפה מכרעת על העות'מאנים, שנקראה מאוחר יותר 'קרבות מגידו'. לאחר הפצצה קצרה ואינטנסיבית הסתערו חמש דיוויזיות רגלים, שכללו כארבעים גדודים הודיים, את הקווים העות'מאניים. לאחר שהתגברו על המגינים העות'מאנים והדפו אותם מהשרון מזרחה, התאפשרה ההתקדמות צפונה של הכוחות הרכובים של ה- EEF דרך השטח שהתפנה. הכוחות הרגלים המשיכו לנוע בתנועת מניפה מזרחה והדפו את הכוחות העות'מאניים אל תוככי השומרון. ביצורי טבסור והכפר הותקפו בשלב הראשון של ההתקדמות ונכבשו על ידי שני גדודים של חיילים הודים מחטיבה 234, אשר השתייכה לדיביזיה 75 של ה-EEF.

נתיב הודו בארץ הקודש

פרויקט נתיב הודו בארץ הקודש מוקדש לציון יום העצמאות ה-75 של הודו, על-ידי הוקרת והנצחת תפקידן של היחידות הצבאיות ההודיות אשר השתתפו במלחמת העולם הראשונה באזור זה. יחידות אלו, מהצבא ההודי-בריטי, מילאו תפקיד חיוני בניצחון המכריע שהושג במערכה זו. היחידות ההודיות לחמו בעשרות פעולות וקרבות, מתוכן נבחרו שש להנצחת חלקה של הודו במערכה הצבאית בארץ הקודש: תחנת הצומת, נבי סמואל, השרון (טבסור), בירכת אל-פולה, חיפה ומח'דת אבו-נאג' (מעבר נהר הירדן).

